

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 3 mk. Prenumerata kwartalna 25 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 3 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Redakcji, Leszno 5.

TREŚĆ: **Organizacja władz:** 114. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Cel. 115. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Kredytowego. 116. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Budżetowego.
Podatki bezpośrednie 117. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wpłacania jednorazowej daniny w asygnatach 5% pożyczki państwowej. 118. Okólnik w sprawie wpłacania jednorazowej daniny w asygnatach 5% pożyczki państwowej. 119. Okólnik w sprawie powołania przedstawicieli większej własności ziemskiej do Komisji szacunkowej do spraw podatku majątkowego. 120. Okólnik w sprawie ustalania wartości majątków dla wymiaru podatku majątkowego.
Monopol spirytusowy: 121. Zarządzenie Dyrekcji Monopolu Spirytusowego o cenach na naczynia z wyrobami rozlewni monopolowych od 15 lutego 1920 r.
Przepisy celne: 122. Okólnik w sprawie zwrotu duplikatów pozwoleń. 123. Okólnik w sprawie wolnego przywozu i wywozu przesyłek pocztowych z artykułami żywnościowymi wagi do 5 kg.
Sprawy walutowe: 124. Ustawa z d. 30 stycznia 1920 r. w przedmiocie uchylenia mocy obowiązującej ustawy z d. 7 listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych, oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym. 125—126. Stan emisji biletów P. K. K. P. z dni 31 stycznia i 10 lutego 1920 r.
Przepisy o instytucjach bankowych: 127. Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie przysyłania sprawozdań rachunkowych w jednym egzemplarzu.
Przepisy o służbie państwowej: 128. Ustawa z d. 30 stycznia 1920 r. w przedmiocie odpowiedzialności urzędników za przestępstwa popełnione z chęci zysku. 129. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z d. 27 stycznia 1920 r. o przyznaniu nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.
Przepisy emerytalne: 130. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z d. 8 stycznia 1920 r. w sprawie zmiany ustawy z d. 31 lipca 1919 r. o przyznaniu dla cywilnych emerytów państwowych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.
Sprostowanie.

Organizacja władz.

114.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Cel.

1) Departament Cel jest składową częścią Ministerstwa Skarbu i obejmuje prawodawstwo, administrację i orzecznictwo w toku instancji w sprawach dotyczących poborów celnych.

2) Departament działa w zakresie zatwierdzonego przez Ministra Skarbu budżetu i podlega bezpośrednio Ministrowi Skarbu.

3) Na czele Departamentu Cel stoi Dyrektor, który sprawuje zarząd z ramienia Ministra Skarbu i jest zwierzchnikiem podległych mu władz i urzędów celnych.

4) W sprawach administracyjnych, jakoteż w sprawach orzecznictwa, w ostatniej instancji zastrzeżonych Ministrowi Skarbu, Dyrektor składa wnioski Ministrowi Skarbu. Na podstawie zatwierdzonego przez Ministra Skarbu wniosku Dyrektor Departamentu Cel wydaje odnośne zarządzenia.

5) Zastępcą Dyrektora jest Wicedyrektor. Kompetencji Wicedyrektora Departamentu Cel podlegają bieżące sprawy Departamentu, tudzież te, które przekazane mu będą przez Dyrektora z upoważnienia Ministra Skarbu.

6) Stosownie do charakteru załatwiania spraw Departament Cel dzieli się na Wydziały, którymi kierują naczelnicy wydziałów. W skład wydziałów wchodzi potrzebna ilość referentów i ich pomocników, oraz innych funkcjonariuszy, według etatu, ustanowionego przez Ministra Skarbu.

7) Biurowość Departamentu prowadzi kancelarja, składająca się z urzędników kancelaryjnych z kierownikiem na czele.

8) Dyrektorowi Departamentu Cel przysługuje prawo przyjmowania, mianowania, przenoszenia i zwalniania urzędników Departamentu do VIII-ej kategorii płacy włącznie, zaś w urzędach Departamentowi podległych — do VI-ej kategorii płacy włącznie, przyczem w odniesieniu do Urzędników Centrali wszelkie nominacje, zwalniania i przenoszenia do VIII kategorii włącznie winny być przysyłane do ewidencji Biuru Przejdzalnemu.

Urzędników Departamentu powyżej VIII-ej kategorii i urzędników w urzędach podległych — powyżej

VI-ej kategorii mianuje Minister Skarbu na wniosek Dyrektora Departamentu.

9) Dysponowanie kredytami w granicach zatwierzonego w przepisanych trybie preliminarza wydatków na potrzeby Departamentu i podległych mu władz i urzędów celnych, należy do zakresu działania Dyrekcji Departamentu.

Stosownie do p. 6 w składzie Departamentu Cel projektuje się utworzenie następujących wydziałów:

- I. Ustawodawczy.
- II. Organizacyjno-personalny.
- III. Rachunkowy.
- IV. Gospodarczy.
- V. Taryfowy.
- VI. Karny.
- VII. Straży celnej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierzam Panu Dyrektorowi Departamentu Cel.

Warszawa, d. 14 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

115.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Kredytowego.

1) Departament Kredytowy jest składową częścią Ministerstwa Skarbu i obejmuje sprawy obrotu pieniężnego, kredytu państwowego, zewnętrznego i wewnętrznego, regulowania stosunków kredytowych wewnętrznych, nadzoru państwowego nad prywatnymi instytucjami kredytowymi i ubezpieczeniowymi.

2) W zakresie swego działania Departament Kredytowy podlega bezpośrednio Ministrowi Skarbu.

3) Na czele Departamentu Kredytowego stoi Dyrektor, który sprawuje zarząd z ramienia Ministra i jest zwierzchnikiem podległych Departamentowi urzędów.

4) W sprawach administracyjnych, zastrzeżonych Ministrowi Skarbu, jakoteż w sprawach orzecznictwa w ostatniej instancji Dyrektor Departamentu składa wnioski Ministrowi Skarbu. Na podstawie zatwierdzonych wniosków przez Ministra Skarbu Dyrektor Departamentu Kredytowego wydaje odnośne zarządzenia.

5) Wicedyrektor Departamentu zastępuje Dyrektora w razie jego nieobecności oraz w tych sprawach, które mu zostaną powierzone przez Dyrektora Departamentu z upoważnienia Ministra Skarbu.

6) Stosownie do charakteru załatwiania spraw Dep. Kredytowy dzieli się na wydziały, którymi kierują Naczelnicy wydziałów. W skład wydziałów wchodzi potrzebna ilość referentów i ich pomocników oraz innych funkcjonariuszy według etatu, ustanowionego przez Ministra Skarbu. Na czele podległych Departamentowi Kredytowemu urzędów stoją Dyrektorzy urzędów, podlegli bezpośrednio Dyrektorowi Dep. Kredytowego.

7) Biurowość Departamentu prowadzi kancelarja, składająca się z urzędników kancelaryjnych z kierownikiem na czele.

8) Urzędników Departamentu Kredytowego mianuje Minister Skarbu na podstawie wniosku Dyrektora Departamentu.

9) Departament Kredytowy dzieli się stosownie do punktu 6) na następujące Wydziały:

- I. Walutowy.
- II. Bankowy.
- III. Ubezpieczeniowy.
- IV. Spółdzielczy.
- V. Ogólny.

Pod bezpośrednim zarządem Dep. Kredytowego znajdować się będą następujące urzędy:

1. Urząd Pożyczek Państwowych.
2. Państwowe Zakłady Graficzne.
3. Mennica (po jej zorganizowaniu).

10) Państwowe Zakłady Graficzne (obecna Drukarnia Banku Polskiego) przechodzą natychmiast pod zarząd Departamentu Kredytowego, z tem jednak, iż likwidacją wszystkich spraw, obecnie będących w biegu, a rozpoczętych przez Dyrekcję Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej ta ostatnia doprowadzi do końca w stosunku bezpośrednim, nie później jednak jak do dnia 1 kwietnia 1920 r.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierzam Panu Dyrektorowi Departamentu Kredytowego.

Warszawa, dnia 16 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

116.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie organizacji Departamentu Budżetowego.

1. Departament Budżetowy jest składową częścią Ministerstwa Skarbu i obejmuje orzecznictwo, prawodawstwo i regulowanie spraw budżetowych wszystkich Ministerstw, zestawianie budżetu państwowego, sprawy emerytalne i ogólnopństwową kasowość i rachunkowość.

2. W zakresie swego działania Departament Budżetowy podlega bezpośrednio Ministrowi Skarbu.

3. Na czele Departamentu Budżetowego stoi Dyrektor, który sprawuje zarząd z ramienia Ministra i jest zwierzchnikiem podległych Departamentowi urzędów.

4. W sprawach administracyjnych, zastrzeżonych Ministrowi Skarbu, jakoteż w sprawach orzecznictwa w ostatniej instancji, Dyrektor Departamentu składa wnioski Ministrowi Skarbu. Na podstawie zatwierdzonych wniosków przez Ministra Skarbu, Dyrektor Dep. Budżetowego wydaje odnośne zarządzenia.

5. Stosownie do charakteru załatwiania spraw, Departament Budżetowy dzieli się na wydziały, którymi kierują naczelnicy, ewen. kierownicy wydziałów. W skład wydziałów wchodzi potrzebna ilość referentów i ich pomocników, oraz innych funkcjonariuszy, według etatu, ustanowionego przez Ministra Skarbu. Na czele podległych Departamentowi Budżetowemu urzędów stoją prezesi, wzgl. kierownicy urzędów, podlegli bezpośrednio Dyrektorowi Dep. Budżetowego.

6. Biurowość Departamentu prowadzi kancelarja, składająca się z urzędników kancelaryjnych, z kierownikiem na czele.

7. Urzędników Departamentu Budżetowego mianuje Minister Skarbu na podstawie wniosku Dyrektora Departamentu.

8. Departament Budżetowy dzieli się, stosownie do punktu 5-go na następujące wydziały:

Wydział 1-szy, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Spraw Wojskowych,
Ministerstwa Spraw Zagranicznych,
Głównego Urzędu Likwidacyjnego,
Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej,
Wolnego miasta Gdańska,
Sprawy Zdobyczy Wojennych,

oraz ogólne zestawienie preliminarza państwowego.

Wydział 2-gi, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Skarbu,
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
Ministerstwa Zdrowia Publicznego,
Prezydium Rady Ministrów.

Wydział 3-ci, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwa,
Głównego Urzędu Ziemiańskiego,
Ministerstwa Robót Publicznych.

Wydział 4-ty, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Sprawiedliwości,
Ministerstwa Kultury i Sztuki,
Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa,
Sejmu Ustawodawczego.

Wydział 5-ty, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Kolei Żelaznych,
Ministerstwa Poczty i Telegrafów,
Ministerstwa Żeglugi Wodnej.

Wydział 6-ty, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Przemysłu i Handlu,
Ministerstwa Aprowizacji,
Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział 7-my, obejmujący sprawy budżetowe:

Ministerstwa Oświaty,
oraz współdziałanie z Departamentem administracyjnym w sprawach budżetowo-personalnych.

Pod bezpośrednim zarządkiem Departamentu Budżetowego znajdują się następujące urzędy:

- 1) Główny Urząd Kasowy.
- 2) Urząd Emerytalny.

Na czele Głównego Urzędu Kasowego i Urzędu Emerytalnego stoją kierownicy resp. prezesi tych urzędów, podlegli bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu Budżetowego.

9. Główny Urząd Kasowy obejmuje:

- 1) Centralną Kasę, która wydziela się z Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;
- 2) Centralną Księgowość;
- 3) Oddział administracyjno-kasowy.

Na czele Głównego Urzędu Kasowego stoi Kierownik Urzędu.

10. Urząd Emerytalny załatwia sprawy emerytur rządowych, ponadto sprawy „rencistów“ małopolskich i „dary z łaski“, oraz opracowuje projekty ustaw i rozporządzeń, dotyczących tych spraw. Urząd Emerytalny dzieli się na:

- 1) Oddział dla spraw Małopolski,
- 2) Oddział dla spraw Kongresówki.

Na czele Urzędu Emerytalnego stoi Prezes Urzędu. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia polecam Dyrektorowi Departamentu Budżetowego Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 18 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Podatki bezpośrednie.

117.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wpłacania jednorazowej państwowej daniny w asygnatach 5% pożyczki państwowej.

Jednorazową państwową daninę od nieruchomości majątku w kapitale, pobieraną na zasadzie Dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 128), można wpłacać w asygnatach 5% pożyczki państwowej 1918 r., opiewających na marki względnie korony, a to w trybie następującym:

1) na poczet daniny będą kasy skarbowe przyjmowały tylko takie asygnaty, które nie zostały prolongowane na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 października 1919 r., ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr. 228;

2) asygnatami w markach można wpłacać daninę wymierzoną w markach, asygnatami zaś w koronach — daninę wymierzoną w koronach;

3) asygnaty będą przyjmowane wedle ich pełnej wartości nominalnej;

4) kasy skarbowe będą na poczet daniny przyjmowały od płatnika asygnaty tylko w takiej łącznej kwocie, w jakiej wymierzono daninę, względnie w kwocie mniejszej; w tym ostatnim wypadku należy resztę daniny wpłacić w gotówce.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1919 r.

Minister Skarbu

(—) *W. Grabski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 34 z d. 12/II 1920 r.).

118.

OKÓLNIK L. 78381/7761/19.

Do Delegacji Skarbowych, Zarządów Skarbowych w Warszawie i Łodzi, Inspektoratów Skarbowych i Kas powiatowych.

Wzywając niniejszem władze podatkowe I-iej instancji, jakoteż Kasy skarbowe do ścisłego wykonania powyższego rozporządzenia (poz. 117) zarządzam równocześnie, celem umożliwienia powołanym do tego czynnikom należytej kontroli, aby Kasy skarbowe przy poborze daniny w całości lub częściowo asygnatom 5% pożyczki państwowej 1918 roku przedewszystkiem zwróciły jaknajbardziej uwagę na okoliczność, że w obiegu znajdują się asygnaty podrabiane.

W razie przedstawienia takich asygnat do zapłaty należy z nimi postąpić jak względem banknotów fałszywych.

Nadto winny Kasy przestrzegać następujących przepisów:

1) Na poczet daniny będą Kasy skarbowe przyjmowały tylko takie asygnaty, które nie zostały prolongowane na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu

z dnia 14 października 1919 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ Nr. 228. Asygnaty prolongowane są odpowiednio ostemplowane.

2) Asygnatami w markach można wpłacać daninę, wymierzoną w markach, asygnatami zaś w koronach — daninę wymierzoną w koronach.

3) Asygnaty będą przyjmowane według ich pełnej wartości nominalnej bez żadnych obliczeń procentowych.

4) Kasy skarbowe będą na poczet daniny przyjmowały od płatnika asygnaty tylko w takiej łącznej kwocie, w jakiej wymierzono daninę, względnie w kwocie mniejszej. W tym ostatnim wypadku należy resztę daniny wpłacić w gotówce.

5) Z początkiem każdego miesiąca mają Kasy skarbowe dokonywać przelewu asygnat, pobranych na poczet daniny do Polskiej Krajowej Kasy pożyczkowej w Warszawie, względnie do jej oddziałów przy odpowiednich szczegółowych specyfikacjach, a to w tym samym trybie, jaki obowiązuje co do przelewów gotówkowych.

6) W deklaracjach płatniczych, pokwitowaniach sporządzanych trybem przepisany dla kontrolowania podatków bezpośrednich, oraz w rubryce 4-ej dzienników przychodowych mają być wyszczególnione numery asygnat, kwoty na które opiewają, oraz ogólna ich suma.

Nadto w księgach bierczych należy bez podawania numerów oznaczać ogólną sumę przyjętych asygnat.

7) W dziennikach przychodowym i rozchodowym winna być otworzona specjalna rubryka, do której zapisuje się wpływ, względnie rozchód asygnat, przyjętych na opłacanie daniny państwowej. Suma tej rubryki winna być włączona do ogólnej sumy rubryki Nr. 7.

8) W księdze stanu kasy winna być oddzielnie wykazywana suma asygnat, przyjętych przy poborze daniny. Suma ta równać się musi różnicy kolumn w dziennikach przychodowym i rozchodowym, przeznaczonych do zapisywania asygnat.

9) Panowie Prezesi Zarządów Skarbowych i Delegacji Ministerstwa Skarbu, jakoteż Inspektorowie Skarbowi mają baczenie czuwać, aby niniejsze zarządzenie było należycie wykonywane, a w szczególności przy rewizjach kas skarbowych zwracać szczególniejszą uwagę na dział omawiany.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1919 r.

Minister Skarbu:

(—) *Grabski.*

119.

OKÓLNIA L. 13885/3841.

Komisje szacunkowe do spraw podatku majątkowego, ustanowione na zasadzie Dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. *Dzien. Pr.* Nr. 12 i wydanego doń rozporządzenia wykonawczego będą wtedy stały na wysokości zadania swego, jeżeli w skład ich będą wchodziłi przedstawiciele wszystkich lub przynajmniej głównych kategorii kontrybuentów dotkniętych tym podatkiem.

Nie da się zaprzeczyć, że poważny odsetek w sumie ogólnej tych kontrybuentów stanowi większa własność ziemska.

Ministerstwo Skarbu musi przeto uznać za słuszne żądanie tej grupy płatników co do powoływania przedstawicieli większej własności ziemskiej na urząd członka względnie zastępcy członka wspomnianych komisji.

Bezwzględne jednak urzeczywistnienie wyluszczonej na wstępie zasady, opartej nie na kategoriycznym nakazie prawa, lecz raczej na względach słuszności musiało by w chwili obecnej, gdy akcja wymiaru podatku majątkowego już dość znacznie postąpiła, spowodować opóźnienie wymiaru i poboru podatku majątkowego.

Z uwagi na powyższe jakoteż ze względu na to, że skład komisji odwoławczych do spraw podatku majątkowego, ustanowionych w myśl art. 23 wspomnianego Dekretu z pośród osób przedstawionych przez organizacje zawodowe, a w ich liczbie także przez zrzeszenia ziemiańskie daje wszelką gwarancję, że słuszne odwołania płatników także ze sfery większej własności ziemskiej będą niewątpliwie uwzględnione — Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) w tych okręgach wymiarowych, w których komisje szacunkowe dotąd nie zostały utworzone, a wśród polowy i ich zastępców wybranych przez Sejmiki powiatowe nie ma przedstawiciela większej własności ziemskiej, ma władza podatkowa I instancji na urząd jednego z pięciu mianowanych członków komisji, oraz na urząd jednego mianowanego zastępcy członka komisji (art. 22, ustęp trzeci względnie czwarty Dekretu) powołać przedstawicieli większej własności ziemskiej, zamieszkałych w danym okręgu wymiarowym;

2) w tych okręgach wymiarowych, w których komisje szacunkowe są już utworzone, a w skład komisji nie wchodzi ani w charakterze członka ani w charakterze zastępcy członka komisji żaden przedstawiciel większej własności ziemskiej, należy najbliższy opróżniony mandat członka lub zastępcy członka, ustanowionego w swoim czasie w trybie wskazanym w art. 22, ustęp trzeci względnie czwarty Dekretu, powierzyć reprezentantowi większej własności ziemskiej, zamieszkałemu w danym okręgu wymiarowym;

3) w wszystkich tych wypadkach, w których żaden z członków komisji nie należy do kategorii większych własności ziemskich a tylko na urząd zastępcy członka komisji powołany został przedstawiciel większej własności ziemskiej, należy na każde posiedzenie komisji szacunkowej zaprosić do współudziału w obradach także tego zastępcę, który jednak bierze udział w głosowaniu tylko w razie nieobecności jednego z członków komisji;

4) w trybie wyluszczonej wyżej pod 1, 2, i 3 należy analogicznie postępować także z przedstawicielami innych najważniejszych kategorii przedmiotów podatkowych (np. mniejsza własność ziemska, przemysł i t. p.).

Warszawa, dnia 5 lutego 1920 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. Birgfellner.*

120.

OKÓLNIA L. 15798/4729/20.

Do władz podatkowych I Inst., ustanowionych na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego.

Ministerstwo Skarbu udziela niniejszem następujących wyjaśnień w przedmiocie ustalania wartości majątków ziemskich dla wymiaru podatku majątkowego:

Z uwagi na przepis ustępu pierwszego art. 10 Dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. *Dzien. Pr.* Nr. 12, wartość majątków ziemskich musi być oszacowana w wysokości

ich przeciętnej wartości obrotowej. Przytem Dekret pozostawia komisjom szacunkowym zupełną autonomję w kwestji, jaki będzie punkt wyjścia dla obliczenia tej wartości, względnie na podstawie jakich kalkulacji gospodarczych i rachunkowych wartość ta będzie ustalona. Takim punktem wyjścia będzie przedewszystkiem cena jednostkowa morga gruntu lub też cena ogólna całego kompleksu dóbr ziemskich, ujawniona w tranzakcjach dokonanych w czasie miarodajnym do wymiaru podatku, alboważ bezpośrednio przedtem lub potem. W braku zaś takich tranzakcji stanowić będzie punkt wyjścia dla komisji szacunkowej szacunek Towarzystwa kredytowego ziemskiego, względnie dla budynków — szacunek ubezpieczeniowy. Chcąc na tej podstawie dojść do obliczenia „przeciętnej wartości obrotowej“ danego majątku ziemskiego w czasie miarodajnym dla wymiaru podatku, komisja szacunkowa będzie musiała szacunki powyższe przyjąć oczywiście w odpowiedniej wielokrotności, a to zależnie od czasu, w którym szacunki te były dokonane. Jest bowiem rzeczą bezsporną, że wartość majątków ziemskich, wyrażona w zdeprecjonowanej walucie markowej lub koronowej, właśnie z powodu spadku tych walut wykazuje znaczny przyrost, pomijając już ogólne podniesienie się renty gruntowej, tudzież ujawniająca się powszchnie chęć lokowania nadmiaru znaków obiegowych w nieruchomościach, które to objawy zwiększając popyt, wpływają odpowiednio na wzrost wartości obrotowej nieruchomości. Tego przyrostu wartości nie potrafiło pohamować nawet dające się powszechnie zauważyć obniżenie się siły produkcyjnej gospodarstwa rolnego, spowodowane wydarzeniami wojennymi lub ich skutkami, jako to brakiem nawozów, maszyn i narzędzi rolniczych i t. p.

O ile chodzi o ustalenie wartości lasów, to nic nie stoi na przeszkodzie, aby komisje szacunkowe w tych wypadkach, w których szacunek Towarzystwa kredytowego ziemskiego nie uwzględnił wartości drzewostanu wartość tegoż przyjmowały w drodze stosownej kapitalizacji dochodów z lasu, obliczanych na podstawie cen rynkowych drzewa, po potrąceniu koniecznych wydatków na służbę leśną, zalesienie i t. p., a przy uwzględnieniu rodzaju i jakości masy drzewnej na przestrzeniach leśnych, które są przedmiotem szacunku.

Warszawa, d. 12 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Grabski*.

Monopol Spirytusowy.

121.

Zarządzenie Dyrekcji Monopoli Spirytusowego o cenach na naczynia z wyrobami rozlewni monopolowych od 15 lutego 1920 r.

Z powodu podrożenia kosztów szkła i opakowania zatwierdza się od 15 lutego r. b. następujące ceny na butelki przy sprzedaży wyrobów monopolowych i zwrocie próżnych butelek:

- 1) za butelkę 0.6 lit.
- a) z wyrobem monopolowym 2.50 mk. (4 Kor.);
- b) przy zwrocie próżnej but. 2.— mk. (3 Kor.);

2) za butelkę 3 lit.

- a) z wyrobem monopolowym 12 mk. (17 Kor.);
- b) przy zwrocie próżnych but. 10 mk. (14 Kor.).

Warszawa, dn. 8 lutego 1920 r.

Dyrektor:

(—) *A. Hyżycki*.

Przepisy celne.

122.

OKÓLNIK L. 11129.

Do Urzędów Celnym w b. Król. Polskiem.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że Urzędy Celne wbrew poleceniu z d. 26 sierpnia 1919 35622/1526 nie zwracają Państwowej Komisji przywozu i wywozu duplikatów pozwoleń tej Komisji, przesyłanych Urzędowi przez Ministerstwo Skarbu.

Wobec tego poleca się, ponownie, Urzędowi Celnym, aby po wypełnieniu rubryk, znajdujących się na odwrotnej stronie wspomnianych duplikatów, przysyłały je przynajmniej raz na miesiąc, do Państwowej Komisji przywozu i wywozu w Warszawie, Bielańska 10.

Zalegające w Urzędach duplikaty pozwoleń wykorzystanych jak również i niewykorzystanych we właściwym terminie należy niezwłocznie przesłać teje Komisji.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1920 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Simon*.

123.

OKÓLNIK L. 12879.

Do wszystkich urzędów celnych (w b. Król. Kongresowem).

W porozumieniu z Państwową Komisją przywozu i wywozu Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy dekretu z d. 7 lutego 1919 o przywozie i przewozie tranzytowym towarów winny być w zasadzie stosowane również do przesyłek pocztowych.

Wolnemi od pozwoleń przywozowych mają być przesyłki pocztowe z artykułami żywności wagi do 5 kg. (p. 2 rozporządzenia Minist. z d. 10 września 1919 „Monitor Polski“ Nr. 207), oraz przesyłki pocztowe nadchodzące z zagranicy dla obywateli Państwa Polskiego o ile są nadane przez osoby prywatne i przeznaczone są do własnego użytku adresatów a nie na handel, a przytem nie zawierają przedmiotów zbytkownych.

Warszawa, dnia 10 lutego 1920 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Simon*.

Sprawy walutowe.

124.

U S T A W A

z dnia 30 stycznia 1920 roku

w przedmiocie uchylenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych, oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym.

Art. 1.

Moc obowiązująca ustawy z dnia 7 listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych, oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym (Dz. Ust. Nr. 84 poz. 463 *) zostaje z dniem 1 lutego 1920 r. uchylona.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) *Trampeczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 10 z d. 6/II 1920 r., poz. 56).

125.

STAN EMISJI BILETÓW
POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

Dnia 31 stycznia 1920 r.

Otrzymano Marek Polskich emisji okupacyjnej	Mk. 1.299.211.000,—
Otrzymano Marek Polskich emisji polskiej	„ 6.297.033.800,—
	<u>Mk. 7.596.244.800,—</u>
Spalono przed 11/XI 1918 r. „	4.176.000,—
Przeznaczono do spalania . . „	67.579.500,—
Pozostałość w Centrali wynosi „	255.561.065,—
Pozostałość w Oddziałach wynosi „	548.315.914,50
	<u>Mk. 875.632.479,50</u>
W obiegu znajduje się „	6.720.612.320,50
Dnia 11/XI 1918 r. obieg wynosił „	880.150.867,50
Od dnia przejścia Kasy wypuszczono	<u>Mk. 5.840.461.453,—</u>

Naczelny Dyrektor: (—) *Byrka.*Główny Skarbnik: (—) *Marjan Karpus.*

126.

STAN EMISJI BILETÓW
POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Dnia 10 lutego 1920 r.

Otrzymano Marek Polskich emisji okupacyjnej	Mk. 1.299.211.000,—
Otrzymano Marek Polskich emisji polskiej	„ 6.839.508.800,—
	<u>Mk. 8.138.719.800,—</u>
Spalono przed 11/XI 1918 r. „	4.176.000,—
Przeznaczono do spalania . . „	72.021.500,—
Pozostałość w Centrali wynosi „	273.459.636,—
Pozostałość w Oddziałach wynosi „	536.094.072,50
	<u>Mk. 885.751.208,50</u>
W obiegu znajduje się „	7.252.968.591,50
Dnia 11/XI 1918 r. obieg wynosił „	880.150.867,50
Od dnia przejścia Kasy wypuszczono	<u>Mk. 6.372.817.724,—</u>

Naczelny Dyrektor: (—) *Byrka.*Główny Skarbnik: (—) *Marjan Karpus.*Przepisy o instytucjach
bankowych.

127.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zezwala spółdzielczym stowarzyszeniom kredytowym na przesyłanie wydziałowi 4 Sekcji II sprawozdań rachunkowych w jednym egzemplarzu, zamiast wymaganych przez rozporządzenie z d. 23 lutego 1919 r. *) dwóch egzemplarzy.

Warszawa, d. 9 lutego 1920 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Manteuffel.*

Przepisy o służbie państwowej.

128.

U S T A W A

z dnia 30 stycznia 1920 roku w przedmiocie odpowiedzialności urzędników za przestępstwa popełnione z chęcią zysku.

Art. 1.

Urzędnik winny popełnienia w związku z urzędowaniem i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych:

1) kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) albo udziału w tychże (art. 51 k. k. ros. z r. 1903, § 5

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 29—1919 r., poz. 440.

*) „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ № 5 — 1919 r. poz. 70.

aust. u. k. z r. 1852, §§ 47—49 niem. k. k. z r. 1871), jeśli mienie, skradzione lub przywłaszczone (sprzeniewierzone), było mu dostępne lub powierzono z powodu służby lub stanowiska służbowego;

2) oszustwa lub udziału w niem (art. 51 k. k. ros. z r. 1903, § 5 austr. u. k. z r. 1852, §§ 47—49 niem. k. k. z r. 1871), jeżeli oszustwo popełniono w ten sposób, że winny w zamiarze osiągnięcia dla siebie lub osoby trzeciej nieprawnej korzyści majątkowej wyrządził innemu szkodę majątkową przez wprowadzenie w błąd lub utrzymywanie w błędzie za pomocą przedstawienia okoliczności fałszywych albo przekręcania lub ukrywania prawdziwych —

będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.

Art. 2.

Urzędnik winny:

1) przyjęcia bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku lub korzyści majątkowej, danych w zamiarze skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej;

2) innego przestępstwa służbowego, popełnionego z chęci zysku i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, a w b. dzielnicy austrjackiej nadużycia władzy urzędowej, popełnionego z chęci zysku —

będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.

Art. 3.

Urzędnik, winny przyjęcia w związku z rozstrzygnięciem spraw urzędowych lub służbowych, bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku lub korzyści majątkowej, danych bez zamiaru skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej, — ulegnie karze ciężkiego więzienia (domu karnego) od lat 4 do 15.

Art. 4.

W wypadkach mniejszej wagi, lub w razie uznania okoliczności łagodzących, sąd mocen jest wymierzyć za przestępstwa, przewidziane w art. 1 i 2, karę ciężkiego więzienia (dom ukarnego) od lat 4 do 15, a za przestępstwa, przewidziane w art. 3, karę ciężkiego więzienia (domu karnego) od roku jednego do lat 4.

Dalsze złagodzenie kary jest niedopuszczalne.

Art. 5.

Usiłowanie przestępstw, w art. 1, 2 i 3 przewidzianych, ulega karom, przepisany powyżej za czyny dokonane.

Art. 6.

W razie skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, należy otrzymany podarunek lub wartość tegoż uznać za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa

Art. 7.

Przestępstwa, wymienione w ustawie niniejszej, uważane będą zawsze za zbrodnie.

Art. 8.

Osoby cywilne, winne w czasie trwania niniejszej ustawy karygodnego przekupienia urzędnika w celu skłonienia go do popełnienia jednego z przestępstw, przewi-

dzianych w art 1 lub w punkcie 2 art. 2, w art. 3 niniejszej ustawy, tudzież winne udziału w jednym z tych przestępstw (art. 51 kod. kar. ros. z 1903 r., § 5 austr. ust. kar. z 1852 r., §§ 47—49 niem. kod. kar. z 1871 r.) mają podlegać karom na zasadzie tej ustawy i w tym samym trybie postępowania. Osoby te jednak będą wolne od odpowiedzialności karnej, jeśli przedtem, zanim władza powołana do ścigania dowie się o ich czynie, przyczynią się do wykrycia lub udowodnienia dokonanego przekupstwa.

Art. 9.

Urzędnikiem w rozumieniu ustawy niniejszej jest ten, kogo odpowiednia ustawa karna w chwili popełnienia przestępstwa za urzędnika uważa (art. 636 cz. 4 ros. kodeksu karnego z r. 1903, § 101 austr. ustawy karnej z r. 1852 i § 359 niem. kodeksu karnego z r. 1871).

Art. 10.

Z pod działania ustawy niniejszej wyjęci są urzędnicy, którzy w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyli 21 lat.

Art. 11.

Przepisy ustawy niniejszej nie stosują się do udziału, przewidzianego w § 49a niem. kod. karnego z r. 1871, tudzież do wypadków, przewidzianych w art. 151 cz. 3 ros. kodeksu karnego z r. 1903 i § 9 austr. ustawy karnej z r. 1852.

Art. 12.

Przepisy szczególne ustaw karnych, stanowiące o karach łagodniejszych, lub o bezkarności kradzieży, lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia), nie będą stosowane do urzędników, odpowiadających według ustawy niniejszej. Jeśli jednak winny kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) dobrowolnie zwrócił mienie kradzione lub przywłaszczone (sprzeniewierzone), albo w inny sposób wynagrodził szkodę, zanim jego wina ujawniona została przed władzą, do ścigania przestępstw powołaną, wolny będzie od kary.

Art. 13.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do przestępstw, popełnionych przed jej wejściem w życie.

Art. 14.

Sprawy o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, rozpoznawane będą co do winy i kary we wszystkich instancjach przez sąd karny w składzie trzech sędziów państwowych.

Jeśli winę w pierwszej instancji orzeczono jednoznacznie, wyrok jest prawomocny z chwilą ogłoszenia (w b. dzielnicy rosyjskiej z chwilą ogłoszenia sentencji).

Oskarżonemu musi sąd wyznaczyć obrońcę z urzędu, jeżeli nie ma on obrońcy z wyboru.

Art. 15.

Do osób wojskowych stosować należy ustawę z 1-go sierpnia 1919 r. (Nr. 64 Dz. Praw poz. 386).

Art. 16.

Rada Ministrów władna będzie uchylić moc obowiązującą ustawy niniejszej uchwałą, zatwierdzoną przez Naczelnika Państwa i ogłoszoną w Dzienniku Ustaw. Z chwilą uchylenia tej ustawy postanowienia ustaw kar-

nych, uchylone, zmienione lub ograniczone w swem działaniu skutkiem przepisów ustawy niniejszej, odzyskują moc prawną.

Art. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Sprawiedliwości, a w b. dzielnicy pruskiej do Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Marszałek:

() *Trampezyński.*

Prezydent Ministrów:

(--) *Z. Skulski.*

Minister Sprawiedliwości:

(--) *Jan Hebdzyński.*

Minister b. dzielnicy pruskiej:

(--) *W. Seyda.*

(Dz. Ustaw Nr. 11 z d. 10/II 1920 r., poz. 60).

129.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. o przyznaniu nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonariuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.

Na zasadzie art. 5-go ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r., w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 7, poz. 47), o przyznaniu nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonariuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych, zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Władza powołana do asygnowania poborów wymierza wysokość nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, przyznanego wspomnianą ustawą, na podstawie deklaracji, przedkładanych jej w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1919 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 22, poz. 316), w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 28 lipca 1919 r., (Dziennik Praw P. P. Nr. 63, poz. 377) o nadzwyczajnym dodatku drożyznianym.

Funkcjonariuszy, którym dodatek drożyzniany wymierzyć należy przy uwzględnieniu liczby dzieci wymienionych w art. 2-gim ustawy z 27 stycznia 1920 r., należy wezwać, by uzupełnili deklarację przez podanie wieku dzieci, o ile zaś one są w wieku od lat 18 do 24 włącznie, by udowodnili, przez przedłożenie zaświadczenia odnośnego zakładu naukowego, że pozostają one na studjach.

Art. 2.

Przy oznaczeniu wysokości procentów mogą być uwzględnione tylko dzieci wymienione w art. 2-gim

ustawy, które są na wyłącznym utrzymaniu osoby upoważnionej do pobierania dodatku, w żadnym zaś razie dzieci, które pobierają jakiegokolwiek uposażenie ze Skarbu Państwa.

Art. 3.

Nadzwyczajny dodatek drożyzniany należy wypłacić również pracownikom kontraktowym, pełniącym funkcje pracowników etatowych, których uposażenie oznaczone jest w wymiarach, przewidzianych w tabeli płac do „Tymczasowych przepisów służbowych“, a z którymi nie zawarto pisemnej dwustronnej umowy służbowej.

Jeżeli uposażenie pracownika kontraktowego przewyższa uposażenie, unormowane tabelą płac urzędników państwowych, dołączoną do „Tymczasowych przepisów służbowych“, lub jeżeli z pracownikiem zawarto dwustronną pisemną umowę, a władza powołana do asygnowania poborów kontraktowych zamierza je podwyższyć, natenczas uczynić to winna w drodze rewizji dotychczasowej umowy, po uzyskaniu uprzedniej zgody Ministerstwa Skarbu, któremu prześle projekt nowej umowy i poda te wszystkie szczegóły, które mają uzasadnić podwyższenie dotychczasowego uposażenia umownego.

Art. 4.

Funkcjonariuszy żyjących w separacji z żoną uważa się pod względem wymiaru dodatku za żonaty, jeśli są prawnie zobowiązani do utrzymania żony, o ile ta nie zajmuje stanowiska, upoważniającego do poboru dodatku, w przeciwnym razie traktuje się ich na równi z wdowcami.

Art. 5.

Wdowy lub wdowcy bezdzietni lub z jednym dzieckiem winni być uważani przy wymiarze dodatku na równi z niezamężnymi lub niezonatymi.

Art. 6.

Zamężne, których mężowie, jako osoby wojskowe otrzymują, w myśl ustawy z dnia 12 czerwca 1919 r., dodatki na żony i dzieci, winne być traktowane przy wymiarze dodatku, jak niezamężne.

Art. 7.

Do osób, pobierających uposażenie ze Skarbu Państwa, a stanowiących jedną rodzinę, mają zastosowanie postanowienia artykułu 3-ciego i 4-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 stycznia 1920 r., (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 3, poz. 48).

Art. 8.

Przy obliczaniu nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla osób z uposażeniem miesięcznym nieco ponad 1.000 mk., okaże się, że dodatek ten będzie mniejszy, aniżeli dodatek dla osób w tej samej kolumnie tabeli ustawowej z uposażeniem 1.000 mk., lub nieco niższym.

Przyznanie, tak obliczonego dodatku byłoby niezgodne z tendencją ustawy. Wobec czego należy w tych wypadkach nadzwyczajny dodatek drożyzniany uzupełnić do wysokości przypadającej dla osób tej samej klasy (kolumny) z uposażeniem miesięcznym 1.000 mk.

Art. 9.

Jeżeli z obliczenia wypadną kwoty w markach i fenigach, natenczas należy kwoty w fenigach uzupełnić do 1 mk.

Art. 10.

Oдноśnie zmian w stosunkach osobowych, uzasadniających wysokość dodatku, jakoteż co do odpowiedzialności dyscyplinarnej za przekroczenie postanowień tego rozporządzenia, mają analogiczne zastosowanie postanowienia artykułu 12, 13 i 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 sierpnia 1919 r. (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu Nr. 22, poz. 316).

Art. 11.

Nadzwyczajny dodatek drożyzniany za miesiąc styczeń wyasygnować należy zaraz po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, dodatek za luty należy wyasygnować po 20 lutego r. b., po potrąceniu kwot wypłaconych zaliczkowo, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 27 stycznia 1920 r., L. 10236/20 S. III.

Warszawa, dnia 9 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 34 z d. 12/II 1920 r.).

Przepisy emerytalne.

130.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 8 stycznia 1920 r. *) Dz. Ust. Nr. 4 poz. 18 w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Dz. p. p. Nr. 65 poz. 392 o przyznaniu dla cywilnych emerytów państwowych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1920 r. Dz. Ust. Nr. 4 poz. 18 zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Przyznanie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego ma nastąpić od dnia 1 lipca 1919 r. pod warunkami ustalonymi w art. 1, 2 p. 1, 3, 4, 5, 6 i 7 rozp. wykonawczego z dn. 5 września 1919 r. („Monitor Polski“ z dn. 19 września Nr. 211) do ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. Dz. p. p. Nr. 65 poz. 392.

Art. 2.

Wypłatę nadzwyczajnego dodatku drożyznianego należy uskutecznić w tej części b. zaboru rosyjskiego, w której obowiązywała dotychczas waluta koronowa po myśli zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 26 stycznia 1920 r. L. 8361, a na terytorjum b. zaboru austriackiego po myśli zarządzenia Ministerstwa Skarbu 26 stycznia 1920 r. L. 10237.

Art. 3.

Wydatek potrzebny na pokrycie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla emerytów pobierających zaopatrzenie ponad 4.000 kor., względnie 4.000 mk. należy zarachować w odpowiedniej rubryce emerytur (urzędnicy cywilni służby cywilnej rosyjskiej względnie austriackiej) pod osobną pozycją: „Dodatek nadzwyczajny wprowadzony u stawa z dnia 8 stycznia 1920 r. Dz. Ust. Nr. 4 poz. 18“.

Warszawa, dnia 15 lutego 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Grabski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 45 z d. 25/II 1920 r.).

*) Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 3 z d. 24/I 1920 r., poz. 50.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 4 „Dz. Urzęd. Min. Skarbu“ z d. 31 stycznia 1920 r. w poz. 82 w punkcie 5 zakradł się po rewizji redakcyjnej następujący błąd drukarski: zamiast nieprawidłowego tekstu wiersza 12 „go gromadzenia u siebie zapasu opasek (banderol)“ powinno być: „zmian co do jakości samych opasek (banderoli)“. Następne zaś zdanie rozpoczyna się od słów: „Państwowe biuro druków“.....

Stan rachunków Banku Towarzystw Spółdzielczych dnia 31 stycznia 1920 r.

Stan czynny:	Marki i fen.	Stan bierny:	Marki i fen.
Gotówka w skarbcu	3.737.854,21	Kapitał zakładowy	4.351.080,—
„ „ Kasie Krajowej	13.043.574,38	„ zapasowy	173.434,57
„ „ Pocztovej Kasie Oszczędności	3.713.683,82	Rezerwa specjalna	168.851,58
„ „ bankach miejscowych	267.626,18	Wkłady terminowe	5.516.875,12
Pieniądze zagraniczne	1.076.734,94	„ czekowe	56.887.855,35
Papiery procentowe własne	2.699.902,03	„ oszczędnościowe	4.711.577,45
Weksle zdyskontowane	9.845.882,67	Rachunki korespondentów:	
Zastawy terminowe	3.705.880,95	a) ich rachunki	4.691.404,14
Rachunki otwartego kredytu	9.736.554,68	b) nasze rachunki	249.865,64
Rachunki korespondentów:		Rachunki w likwidacji	463.066,30
a) ich rachunki	22.801.054,77	Weksle, złożone do zainkasowania	434.687,29
b) nasze rachunki	4.534.623,62	Nieopłacone przekazy	1.017.798,25
Rachunki w likwidacji	572.776,78	Niepodniesiona dywidenda	80.113,70
Weksle, posłane do zainkasowania	646.287,77	Procenty i prowizja	336.452,65
Weksle inkasowe w portfelu	131.763,38	Podatki pobrane	38.039,39
Nieruchomości	2.401.624,70	Różne rachunki	735.303,28
Koszty handlowe	332.008,12	Rachunek zysków i strat	877.358,71
Różne rachunki	515.466,37		
Oddział w Wilnie	970.464,05		
	80.733.763,42		80.733.763,42

STAN RACHUNKÓW TOW. AKC. „WARSZAWSKI LOMBARD PRYWATNY“

31 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.	Marki	fen.	STAN BIERNY.	Marki	fen.
Kasa i instytucje kredyt.	112645	26	Kapitał zakładowy	1080000	—
Zaliczenia	1566555	14	„ zapasowy	82000	—
Papiery publiczne i	76146	44	Kasa Przeworności i Pomocy	44211	67
R. 5000 5% Asygn. Skarb. Polsk.	6480	—	Różni wierzyciele	120502	74
Wniosek członk. W. T. W. K.	8545	39	Zobowiązania wekslowe	405000	—
Procent od pożyczek	690	—	Dywidenda niepodniesiona	38977	20
Koszty licytacyjne	2160	—	Fundusz do dysp. Og. Zebr.	65364	38
Różni dłużnicy	27009	92			
Zaległe procenty	6	48			
Ruchomości	2900	—			
Nowe arkusze kuponowe	32917	36			
Wydatki bieżące	1836055	99		1836055	99

ZARZĄD

Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości

na zasadzie § 23 ustawy ma zaszczyt prosić pp. akcjonariuszów na zwyczajne Walne Zebranie, mające się odbyć dnia **20 marca** 1920 r. o godz. 7-ej wiecz. w biurze Towarzystwa w Warszawie przy placu Krasińskich № 2 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego Zebrania.
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania i projektu podziału zysków za rok 1919.
- 3) Upoważnienie Zarządu do zaciągania pożyczek.
- 4) Powiększenie kapitału akcyjnego i zamiana akcji rublowych na markowe.

5) Zmiana niektórych §§ statutu.

6) Wybór członków Zarządu, zastępców i pięciu członków Komisji Rewizyjnej.

7) Zatwierdzenie budżetu wydatków na 1920 r.

8) Wnioski akcjonariuszów, złożone w myśl § 42 ustawy.

W razie nieprzybycia przepisanej w § 43 ustawy liczby akcjonariuszów, powtórne Walne Zebranie odbędzie się w dniu 3 kwietnia 1920 r. o godz. 7-ej wiecz. w tymże lokalu dla zdecydowania tych samych spraw, przyczem Zebranie to będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w zebraniu, winni nie później, jak na 7 dni przed zebraniem złożyć Zarządowi swoje akcje lub kwity właściwych instytucji kredytowych.

Bilans z 1919 roku Towarzystwa Spółdzielczego „Sona” w Nowem Mieście.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie	Mk. 6.181,01
Ruchomości	180,—
Remanent towarów	26.255,33
Różni	15.769,63
Razem	Mk. 48.385,97

STAN BIERNY.

Udziały	Mk. 11.155,35
Kapitał zapasowy	308,58
„ rezerwowo	6.568,63
Różni	14.146,60
Czysty zysk	16.206,81
Razem	Mk. 48.385,97

Rachunek strat i zysków.

Koszty handlowe	Mk. 21.392,65
Amortyzacja ruchomości	20,—
Czysty zysk	16.206,81
Zysk brutto na towarach	37.619,46

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru i Rafinerji „Łubna i Szreniawa” na dzień 1 sierpnia 1919 r.

Stan czynny.

Nieruchomość	Rb. 1.026.446,41
Ruchomości	62.386,54
Remanenty	422.620,31
Gotówka, papiery proc. własne i inne walory	1.052.554,01
Straty wojenne	301.063,85
Rozmaici	1.050.933,57
Kasa emerytalno-lokacyjna imienia Juljana	34.993,47
Rachunek przechodni	21.949,99
Razem	Rb. 3.972.948,15

Stan bierny.

Kapitał akcyjny	Rb. 1.200.000,—
„ obligacyjny	328.739,50
Fundusz zasobowy	51.782,50
„ amortyzacyjny	417.276,92
Rozmaici	1.569.429,37
Kasa emerytalno-lokacyjna im. Juljana	15.324,22
Rezerwa na podatek dochodowy	40.000,—
Rachunek przechodni	7.969,39
Zysk brutto	342.426,25
Razem	Rb. 3.972.948,15

Podział zysku brutto.

Z zysku brutto według bilansu Rb. 342.426,25 wydzielono:

Na amortyzację majątku	Rb. 77.784,44
„ fundusz zasobowy	22.841,12
„ umorzenie strat z lat ubiegłych	34.800,69
„ wynagrodzenie Prezesa, Administratora i Dyrektora	27.000,—
„ dywidendę w stosunku 15%	180.000,—
Razem	Rb. 342.426,25

Sprawozdanie z działalności Stow. „Nasz Sklep” w Henrykowie za 1918 r.

Bilans w dniu 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk. 398,14
Towary	25.844,97
Ruchomości	1.114,91
Dłużnicy	1.751,15
Ogółem	Mk. 29.109,17

STAN BIERNY.

Kapitał udziałowy	Mk. 3.143,4
„ zapasowy	1.369,6
„ rezerwowo	5.390,5
„ umorzeniowy	327,7
Wierzyciele	3.277,9
Czysty zysk	15.599,8
Ogółem	Mk. 29.109,17

Rachunek zysków i strat.

Sprzedane i pozostałe w remanencie towary	Mk. 245.138,47
Nabyte towary i remanent z r. ub.	217.570,65
Koszty handlowe	11.967,93
	229.538,58
Czysty zysk	15.599,17

Podział czystego zysku.

6% od udziałów	Mk. 1.861
10% od zysku na kapitał zapasowy	1.560,00
Na kupno książek do biblioteki	1.500,00
Zapomoga Radzie Opiekuńczej w Tarchominie	2.000,00
P. Czernemu za sporządzenie sprawozdań	100,00
Na budowę własnego domu	5.000,00
„ kapitał rezerwowo	4.751,28
Gratyfikacja pomocnicy sklepowej	500,00
Ogółem	Mk. 15.599,89

Stowarzyszenie Współdzielcze „Mazur” w Ciechanowie.

Bilans za rok 1918.

Rachunek zysków i strat.

Zysk brutto na towarach	5812,23
Straty z tytułu kosztów handlowych	5125,73
„ „ „ amortyz. ruchomości	51,66

Rachunek bilansu.

A K T Y W A.

Kasa	1943,26
Remanent towarów	5812,71
„ ruchomości	464,96
Dłużnicy	145,08

P A S Y W A.

Kapitał udziałowy	4332,60
„ zapasowy	947,61
„ rezerwowo	2154,22
Czysty zysk	634,84
Różni	296,74
Razem	Mk. 27721,64

Bilans Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego w Repkach (gm. Repki, pow. Sokołowski)

w dniu 1 stycznia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Gotówka w kasie	Mk.	676,75
Ruchomości	"	1296,85
Towary	"	25044,05
Dłużnicy	"	6335,38
	Mk.	33353,03

STAN BIERNY.

Udziały	Mk.	5627,—
Kapitał rezerwowy	"	460,—
Wierzyciele	"	18100,—
Czysty zysk	"	9166,03
	Mk.	33353,03

Rachunek strat i zysków.

Koszta handlowe	Mk.	2796,21
Amortyzacja ruchomości	"	144,10
Czysty zysk	"	9166,03
	Mk.	12106,34

Zysk brutto na towarach	Mk.	12106,34
	Mk.	12106,34

Wyciąg z bilansu Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Miechowie, ziemi Kieleckiej, za rok 1919.

w walutach:

	rublowej	koronowej	markowej
Przychód	765.138,56	457.231,77	320,—
Rozchód	800.020,37	480.081,34	—
Obrót roczny	1.565.158,93	937.313,11	320,—

Bilans

za 1919 rok do przeniesienia na rok następny.

STAN BIERNY.

	ruble	korony	marki
Kapitał ofiarowany	1.173,97		
" udziałowy	41.836,12		
" zapasowy	9.765,55		
" specjalny	4.864,97		
Wkłady	371.553,97	99.262,07	320,—
Długi	57.000,—	5.000,—	—
Sumy przechodnie	17.148,60	1.617,88	—
Zyski	14.657,02	1.931,81	—
Razem	518.000,20	107.811,76	320,—

STAN CZYNNY.

Lokaty	83.713,23	4.212,50	
Papiery %	316.800,—	99.400,—	
Pożyczki	115.714,60	4.092,52	
Razem	516.227,83	107.705,02	
Gotówka	1.772,37	106,74	320,—

Rachunek zysków i strat.

Zyski z r. poprzedniego	10.229,63	
% od pożyczek	32.530,53	9.940,36
Różnych zysków	3.402,08	1.293,81
Razem	46.162,24	11.234,17
Wydano w roku 1919	31.505,22	9.302,36
Zyski w roku 1919	14.657,02	1.931,81

Z zysków wyznaczono dywidendę za 1919 rok 7% na każdy rubel udziałowy.

Stowarzyszenie Spółdzielcze „Przyszłość” w Głinojecku.

Bilans za rok 1917/18

od 1 października 1917 r. do 30 września 1918 r.

(w markach).

Stan czynny.

Stan bierny.

Kasa	4521,76	4521,76		
Towary	6045,22	6045,22		
R-k udziałowców				2762,50
" dłużników		331,35		
" różnych		2889,79		
" ruchomości		234,60		
" kap. rezerw.				5609,52
" innych				3484,63
Zysk				2166,07
		14022,72		14022,72

Bilans za rok 1918/19

od 1 października 1918 r. do 30 września 1919 r.

(w markach).

Stan czynny.

Stan bierny.

Kasa	2045,18	2045,18		
Towary	5201,40	5201,40		
R-k udziałowców				4390,39
" różnych		10847,89		
" dłużników		331,35		
" ruchomości		276,85		
" kap. rezerw.				5846,12
" innych				2699,48
Zysk				5766,68
		18702,67		18702,67

Za Redakcję odpowiedzialny: Leonard Szarlitt.

Flotczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 8851. 20. II. 20. 3000.